

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 019836 17 Кж 7
Бања Лука, 24.4.2018. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптуженог С.М., због кривичног дјела убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама окружног јавног тужиоца из Бање Луке и браниоца оптуженог, адвоката М.П. из Б.Л., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 019836 17 К од 11.9.2017. године, у сједници вијећа којој су присуствовали републички јавни тужилац Бранко Митровић, оптужени и његов бранилац, одржаној дана 24.4.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважава се жалба браниоца оптуженог С.М., укида пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 019836 17 К од 11.9.2017. године, и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 019836 17 К од 11.9.2017. године, оглашен је кривим оптужени С.М., због кривичног дјела убиства у покушају из члана 148. став 1. у вези са чланом 20. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС) и осуђен на казну затвора у трајању од 5 (пет) година. На основу члана 99. став 1. у вези са чланом 96. став 2. тачке а) и е) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени је обавезан да надокнади трошкове кривичног поступка у износу од 3.340,20 КМ, те паушала у износу од 150,00 КМ. На основу члана 108. став 3. ЗКП РС, оштећени су, са имовинскоправним захтјевом, упућени на праницу. На основу члана 62. КЗ РС, оптуженом је изречена мјера безбиједности одузимање предмета - дрвене палице дужине 73 цм.

Против наведене пресуде, благовремено, су жалбе изјавили окружни јавни тужилац из Бање Луке и бранилац оптуженог, адвокат М.П. из Б.Л.

Окружни јавни тужилац из Бање Луке је жалбу изјавио због одлуке о кривичној санкцији, са приједлогом да се преиначи побивијана пресуда и оптуженом изрекне већа казна затвора.

Бранилац оптуженог је жалбу изјавио због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања,

повреде Кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији и трошковима кривичног поступка, са приједлогом да се побијана пресуда преиначи и оптужени ослободи од оптужбе или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

У одговору на жалбу, тужилац је предложио да се жалба браниоца одбије, као неоснована.

У сједници вијећа, републички јавни тужилац је изложио жалбу окружног јавног тужиоца из Бање Луке и одговор на жалбу, те подржао аргументе и приједлог из истих. Бранилац оптуженог је изложио жалбу, остајући код изнесених приговора и приједлога, које излагање је оптужени подржао.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Основани су приговори из жалбе браниоца оптуженог, у прилог тврдњи да је у поступку доношења побијане пресуде, првостепени суд, у сегменту датих образложења у оцјени вјеродостојности противријечних доказа, и то са једне стране налаза и мишљења вјештака оптужбе др Љ.Ц., те са друге стране, вјештака одбране др Н.С. и др В.К.Д., поступио противно одредби члана 304. став 7. ЗКП РС, чиме је починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. ЗКП РС.

Прихватајући налаз и мишљење вјештака др Љ.Ц., специјалисте судске медицине, у образложењу побијане пресуде (страна 52. пасус 4.), наводи се да је сумња у постојање повреда у предјелу главе и врата оштећене, у виду нагњечења мозга и прелома шестог вратног пршљена, као кључних приговора одбране у погледу утврђења ове одлучне чињенице, отклоњена налазом магнетне резонанце, као најпоузданијом дијагностичком методом у медицини. Даље се образлаже да је вјештак др Ц., јасно и прецизно дао објашњење у односу на сваку од повреда појединачно, те појаснио да су повреде у виду нагњечења мозга (величине 10 x 6 мм), као и прелом шестог вратног пршљена (минорна компресивна фрактура), верификоване дана 21.12.2016. године, прегледом магнетном резонанцом у Здравственој установи Е. Б.Л., док су остале повреде, и то прелом другог и девог ребра десне стране грудног коша (без помака), раздерне ране у десном тјеменом предјелу главе (величине 8 до 10 цм), крвних подљева грудног коша, чеоних предјела, надлактица, подлактица и лакатних предјела, констатоване током болничког лијечења оштећене у КЦ Б.Л., у временском периоду од 05.12. до 14.12.2016. године, те да све повреде оштећене, по свом скупном дејству, представљају обичну, тешку тјелесну повреду.

Оспоравајући правилност и ваљаност овако датих разлога у побијаној пресуди, основано се у жалби браниоца оптуженог указује на налазе вјештака одбране др Н.С., вјештака судске медицине и др В.К.Д., специјалисте радиолога и сталног судског вјештака, који су сагласни у закључку да, претрагама извршеним у КЦ Б.Л., и то на два налаза ЦТ и РТГ главе и врата (по пријему оштећене од 05.12.2016. године и контролном прегледу од 07.12.2016. године),

нису констатоване наведене повреде оштећене, у виду нагњечења мозга и прелом шестог вратног пршљена. Основано се указује и на даље објашњење вјештака др В.К.Д., у вези са читавањем описаних претрага, како оних из КЦ Б.Л., тако и оних обављених у Здравственој установи Е. Б.Л. 21.12.2106. године, те да овај вјештак, који је исте специјализације као и др М.Б. (специјалисти радиологије, на основу којег је др Ц. радио налаз и мишљење) и као једини овлаштени да читавају дати снимак магнетне резонанце у Здравственој установи Е. Б.Л., није нашла „радиолошких знакова који би указивали на повреде мозга и свјеже компресивне фрактуре вратног пршљена“, додајући да је ЦТ главе прва дијагностичка метода која се ради у хитним случајевима, ком приликом се присуство крви (уколико га има), мора примјетити.

Из свега наведеног, произилази да је, првостепени суд, кроз дато образложење у побијаној пресуди, у оцјени вјеродостојности противријечних налаза вјештака, пропустио дати и оцјену, нарочито ону која се односи на разлику у читавању снимка магнетне резонанце из Здравствене установе Е. Б.Л. од 21.12.2016. године, чиме је, по оцјени овог суда, такво образложење захваћено битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 311. став 2. у вези са чланом члана 304. став 7. ЗКП РС.

Слиједом наведеног, овај суд је уважио жалбу, и на основу одредбе члана 329. став 1. тачка а) ЗКП РС, побијану пресуду укинуо и предмет вратио првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку, тај суд ће отклонити недостатке на које је указано овим рјешењем, на начин да ће оцијенити наведене противријечне налазе вјештака оптужбе и одбране на начин како то прописује одредба члана 304. став 7. ЗКП РС, и за такву оцјену дати ваљане разлоге, а по потреби, у том правцу извести и нове доказе (који су и били предложени од стране одбране), а затим, у складу са одредбом члана 295. став 2. ЗКП РС, оцијенити све доказе, те донијети закониту и правилну одлуку. При томе ће цијенити и остале жалбене приговоре, дакле, и оне којима се оспорава ваљаност разлога датих за утврђење психичког односа оптуженог према дјелу, а којима се указује на начин и околности у динамици развоја критичног догађаја и повређивања оштећене, бројности удараца рукама и дрвеном палицом (дужине 73 цм) по глави, грудном кошу и другим дијеловима тијела, те у вези са тим квалификације повреда, које имају (по сагласним налазима вјештака оптужбе и одбране) карактер обичне, тешке тјелесне повреде, средства повређивања, а посебно чињеницу да је дрвена палица била омотана дебљим платном-чохом, па тек онда сивом траком, а што је од значаја са аспекта интензитета удараца (како су то појаснили вјештаци др Ц. и др С). У тој оцјени доказа, цијениће и чињеницу да је оптужени, у току физичког напада који се одвијао у једном временском континуитету, у условима када су оптужени и оштећена били сами (у подземној гаражи њене стамбене зграде) и у међусобном положају у којем је оштећена била окренута лицем према њему, али и када је пала на бетонску подлогу (све до наиласка Н.Ч. и Д.К., који су спријечили даљи напад), а посебно чињеницу да је оптужени покушао угурати оштећену у њено возило, прво у гепек, па онда на задње сједиште.

Правилном анализом и оцјеном доказа и наведених околности критичног догађаја, дакле, реалних радњи оптуженог (које одбрана, у објективном смислу, не оспорава), једино је могуће на правилан начин оцијенити свијест и вољу оптуженог, као психички однос према дјелу у цјелини, па тиме и посљедици.

Обзиром да је предмет враћен првостепеном суду на поновно суђење, у смислу одредбе члана 329. став 1. тачка а) ЗКП Р, то се овај суд није упуштао у оцјену основаности жалбе тужиоца, која је изјављена само по основу одлуке о кривичној санкцији.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић